

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 11.12.2007
KOM(2007) 788 v konečném znění

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má Společenství zaujmout v Radě přidružení zřízené Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, pokud jde o přijetí opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1) SOUVISLOSTI NÁVRHU

- **Odůvodnění a cíle návrhu**

Článek 67 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé¹ stanoví, že Rada přidružení přijme opatření pro uplatňování zásad koordinace systémů sociálního zabezpečení, stanovených v článku 65 této dohody, před uplynutím prvního roku ode dne vstupu této dohody v platnost.

- **Obecné souvislosti**

Na úrovni Společenství jsou systémy sociálního zabezpečení členských států koordinovány nařízením (EHS) č. 1408/71² a jeho prováděcím nařízením (EHS) č. 574/72³. Články 65–68 dohody s Tuniskem obsahují ustanovení o omezené koordinaci systémů sociálního zabezpečení členských států a Tuniska. Aby zásady ustanovené v článku 65 mohly být uplatňovány, je nezbytné, aby Rada přidružení zřízená dohodou přijala rozhodnutí..

Řada dalších dohod o přidružení s třetími zeměmi obsahuje podobná ustanovení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Tento návrh je součástí souboru návrhů, které obsahují podobné návrhy s ohledem na dohody s Marokem, Alžírskem, Chorvatskem, Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií a Izraelem.

Rozhodnutí Rady je nezbytné, aby byl stanoven postoj, který Společenství v této Radě přidružení zaujme.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Nařízení Rady (ES) č. 859/2003⁴ rozšiřuje působnost nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti. Nařízení již zahrnuje zásadu sčítání pojistných období, která tunišťští pracovníci získali v různých členských státech, pokud jde o nárok na určité dávky, jak stanoví čl. 65 odst. 2 dohody s Tuniskem. Jelikož je ale nařízení (ES) č. 859/2003 založeno na hlavě IV Smlouvy, Dánsko není vázáno tímto nařízením ani mu nepodléhá, v souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o založení Evropského společenství. Toto nařízení se vztahuje pouze na Spojené království a Irsko, protože v souladu s článkem 3 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o založení Evropského společenství, oba členské státy oznámily své přání účastnit se uplatňování nařízení (ES) č. 859/2003.

¹ Úř. věst. L97, 30.3. 1989, s. 2.

² Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 (Úř. věst. L 392, 30.12.2006, s. 1).

³ Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 311/2007 (Úř. věst. L 82, 23.3.2007, s. 6).

⁴ Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 1.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

V roce 2004 zahájila EU evropskou politiku sousedství, která se zaměřuje na posílení vztahů se šestnácti zeměmi, které hraničí s Unií, včetně Tuniska, s cílem zabránit vytváření nových dělících čar v Evropě a posílit mír, stabilitu a prosperitu. EU a Tunisko přijaly v souvislosti s touto politikou dne 4. července 2005 prostřednictvím doporučení Rady přidružení akční plán, kterým se stanoví vzájemně dohodnuté cíle pro posílení spolupráce v řadě strategických oblastí v průběhu tříletého období. Cíl 29 uvedeného akčního plánu stanoví, že krátkodobou prioritou stran bude přijetí rozhodnutí, kterým se bude provádět článek 65 dohody o přidružení.

Tento návrh tak přispěje k provádění akčního plánu EU-Tunisko, a tedy k naplnění cílů evropské politiky sousedství.

2) KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace zúčastněných stran**

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Hlavní body tohoto návrhu byly prodiskutovány s delegacemi členských států ve Správní komisi pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků, orgánu zřízeném nařízením (EHS) č. 1408/71. Delegace také měly příležitost předložit k tomuto tématu připomínky.

Shrnutí odpovědí a způsob, jakým byly vzaty v úvahu

Většina připomínek členských států byla velmi obecného charakteru. Některé z nich, jako ty odkazující na potřebu ustanovení o správních kontrolách a lékařských prohlídkách, byly v tomto návrhu zohledněny. Ostatní otázky, obzvláště ustanovení o ukládání správních sankcí, nebyly považovány za vhodné pro přiložení k návrhu, jelikož spadají mimo rámec článků 65–68 dohody s Tuniskem.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

- **Posouzení dopadů**

Články 65-68 dohody s Tuniskem obsahují ustanovení o omezené koordinaci systémů sociálního zabezpečení členských států a Tuniska. Řada dohod o přidružení s třetími zeměmi obsahuje podobná ustanovení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Aby všechny zásady ustanovené v článku 65 mohly vstoupit v platnost, je třeba aby příslušná Rada přidružení vydala rozhodnutí.

Cílem výše zmíněných článků v oblasti sociálního zabezpečení je, aby pracovník z příslušné přidružené země mohl obdržet určité dávky sociálního zabezpečení, které jsou podle právních předpisů členského státu (členských států), kterým podléhal nebo podléhá, poskytovány. To se také recipročně vztahuje na občany členských států EU, kteří pracují v přidružené zemi.

Skutečnost, že všechna ustanovení návrhů, ze kterých sestává současný soubor návrhů týkajících se šesti přidružených zemí (Maroka, Alžírsko, Tunisko, Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Chorvatsko a Izrael), jsou téměř shodná, usnadní provádění

těchto ustanovení institucemi sociálního zabezpečení v členských státech. Provádění těchto návrhů může přinést některé finanční důsledky pro vnitrostátní instituce sociálního zabezpečení, jelikož ty musí například zajistit vyplácení dávek, tak jak jsou popsány v článku 65 dohody s Tuniskem. Tento článek se nicméně týká pouze osob, které přispívají nebo přispívaly do vnitrostátního systému sociálního zabezpečení v dotčeném státě v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy. V každém případě může být v této fázi obtížné změřit přesný dopad těchto návrhů na vnitrostátní systémy sociálního zabezpečení.

3) PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Tento návrh obsahuje rozhodnutí Rady o postoji Společenství v Radě přidružení zřízené dohodou s Tuniskem a v příloze pak rozhodnutí Rady přidružení v oblasti sociálního zabezpečení.

Navrhované rozhodnutí Rady přidružení splňuje požadavky článku 67 dohody s Tuniskem na toto rozhodnutí, jehož cílem je uplatňování zásad sociálního zabezpečení obsažených v článku 65. Rozhodnutí tedy obsahuje prováděcí ustanovení, pokud jde o ta ustanovení článku 65 dohody s Tuniskem, která ještě nejsou zahrnuta v nařízení (ES) č. 859/2003 nebo prohlášena Soudním dvorem za přímo použitelná, jako je ustanovení o zákazu diskriminace obsažené v čl. 65 odst. 1. Tato zbývající ustanovení se obzvláště týkají Dánska, pokud jde o sčítání dob pojištění získaných tuniskými pracovníky v různých členských státech a vývoz některých dávek do Tuniska.

Navrhované rozhodnutí Rady přidružení navíc zajišťuje, aby se také reciprocně používalo ustanovení o vývozu dávek a poskytování rodinných dávek pracovníkům EU, kteří jsou v Tunisku legálně zaměstnaní, a jejich rodinným příslušníkům, kteří v Tunisku oprávněně pobývají.

- **Právní základ**

Článek 310 Smlouvy o ES ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem poslední větou a druhým pododstavcem uvedené smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Návrh spadá do výlučné pravomoci Společenství. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Členské státy mají i nadále výlučné pravomoci při způsobu stanovení, organizaci a financování svých vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení.

Návrh pouze usnadňuje koordinaci systémů sociálního zabezpečení členských států a Tuniska, ku prospěchu občanů těchto zemí. Návrhem navíc nejsou dotčena žádná práva a povinnosti vyplývající z dvoustranných dohod o sociálním zabezpečení mezi členskými státy a Tuniskem, které zajišťují příznivější zacházení s dotčenými osobami.

Návrh minimalizuje finanční a administrativní zátěž vnitrostátních orgánů, jelikož je součástí souboru podobných návrhů, které zajišťují jednotné používání ustanovení o sociálním zabezpečení obsažených v dohodách o přidružení se třetími zeměmi.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: rozhodnutí Rady (v příloze obsahující návrh rozhodnutí Rady přidružení).

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu/těchto důvodů:

Neexistuje alternativní možnost k navrhovanému opatření. Článek 67 dohody vyžaduje rozhodnutí příslušné Rady přidružení. V čl. 300 odst. 2 Smlouvy o ES se stanoví, že bude přijato rozhodnutí Rady za účelem stanovení postoje, který má být jménem Společenství přijat v orgánu zřízeném dohodou o přidružení, když je tento orgán žádán o přijetí rozhodnutí, která mají právní účinky.

4) ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

5) DALŠÍ INFORMACE

- **Zjednodušení**

Návrh stanoví zjednodušení správních postupů pro veřejné orgány (EU nebo vnitrostátní) a pro soukromé subjekty.

Ustanovení návrhu týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení pro tuniské občany jsou téměř shodná s těmi, která se vztahují na občany ostatních přidružených zemí. Tato skutečnost povede ke zjednodušení postupů a menšímu počtu administrativnímu zatížení vnitrostátních institucí sociálního zabezpečení.

Osoby, na něž se vztahuje tento návrh, se nebudou setkávat s rozdílnými vnitrostátními ustanoveními, která se týkají zásad sociálního zabezpečení obsažených v článku 65 dohody s Tuniskem, a mohou se tedy spolehnout na jednotná ustanovení v rámci Společenství.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

A. Rozhodnutí Rady o postoji, který má Společenství zaujmout v Radě přidružení zřízené Evropsko-středomořskou dohodou s Tuniskem, pokud jde o opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Článek 1

Článek vyjasňuje právní vztah mezi tímto rozhodnutím Rady a přiloženým rozhodnutím Rady přidružení.

B. Přiložené rozhodnutí Rady přidružení, pokud jde o opatření o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, která jsou obsažena v dohodě.

Část I: Obecná ustanovení

Článek 1

Tento článek definuje, pro účely právních předpisů členských států a Tuniska, pojmy „dohoda“, „nařízení“, „prováděcí nařízení“, „členský stát“, „pracovník“, „rodinný příslušník“, „právní předpisy“, „dávky“ a „rodinné dávky“ a odkazuje na nařízení a provádění nařízení v případě ostatních pojmů použitých v přiloženém rozhodnutí.

Článek 2

V souladu se zněním článku 65 dohody s Tuniskem definuje tento článek osoby spadající do oblasti působnosti přiloženého rozhodnutí.

Část II

Vztahy mezi členskými státy a Tuniskem

Tato část přiloženého rozhodnutí zahrnuje zásady obsažené v čl. 65 odst. 4 dohody s Tuniskem, jakož i reciproční ustanovení týkající se státních příslušníků EU a jejich rodinných příslušníků, jak stanoví čl. 65 odst. 5.

Článek 3

Tento článek uvádí oblasti sociálního zabezpečení, na které odkazuje čl. 65 odst. 3 a 4 dohody s Tuniskem a na které se vztahuje část II přiloženého rozhodnutí.

Článek 4

Tento článek obsahuje zásadu vývozu peněžitých dávek stanovenou v čl. 65 odst. 4 dohody s Tuniskem a jasně stanoví, že tato zásada je omezena na dávky uvedené v čl. 1 písm. h přiloženého rozhodnutí, které stanoví dávky uvedené v tomto odstavci.

Článek 5

Tento článek vymezuje, které osoby, na něž se vztahuje tento návrh, mají nárok na rodinné dávky od příslušného státu. Z tohoto článku jasně vyplývá, že v souladu s čl. 65 odst. 3 dohody s Tuniskem neexistuje nárok na rodinné dávky pro rodinné příslušníky tuniského pracovníka, pokud tito rodinní příslušníci mají bydliště mimo území Evropské unie.

Část III

Provádění ustanovení o sociálním zabezpečení, pokud jde o Dánsko.

Článek 6

Nařízení (ES) č. 859/2003 již zahrnuje zásadu sčítání pojistných období, která tuniští pracovníci v rámci Společenství získali, pokud jde o nárok na určité dávky, jak stanoví čl. 65 odst. 2 dohody s Tuniskem. Jelikož je ale toto nařízení založeno na hlavě IV Smlouvy, není v souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství Dánsko tímto nařízením vázáno ani mu nepodléhá. Tento článek tedy vyjasňuje, že Dánsko bude za účelem uplatňování výše zmíněné zásady sčítání používat příslušná ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a č. 574/72.

Část IV

Různá ustanovení

Článek 7

Tento článek obsahuje obecná ustanovení o spolupráci mezi členskými státy a jejich institucemi sociálního zabezpečení na jedné straně a Tuniskem a jeho orgány na straně druhé, jakož i mezi příjemci a příslušnými institucemi. Tato ustanovení jsou podobná ustanovením čl. 84 odst. 1, 2 a 3 nařízení (EHS) č. 1408/71 a čl. 76 odst. 3, odst. 4 prvního a třetího pododstavce a odst. 5 nařízení (ES) č. 883/2004.

Článek 8

Tento článek stanoví postupy pro správní kontroly a lékařské prohlídky podobné postupům stanoveným v čl. 51 odst. 1 nařízení (EHS) č. 574/72. Navíc poskytuje možnost přijmout ostatní prováděcí předpisy v této oblasti.

Článek 9

Tento článek odkazuje na přílohu II přiloženého rozhodnutí, která je podobná příloze VI nařízení (EHS) č. 1408/71 a příloze XI nařízení (ES) č. 883/2004 a která je nezbytná pro stanovení nezbytných zvláštních prováděcích pravidel k tuniským právním předpisům s ohledem na přiložené rozhodnutí.

Článek 10

Jak stanoví článek 68 dohody s Tuniskem, tento článek upřesňuje, že ustanovení dvoustranných dohod, která zajišťují příznivější zacházení, zůstávají v platnosti.

Článek 11

Tímto článkem se stanoví možnost uzavřít dodatečné správní dohody.

Článek 12

Přechodná ustanovení uvedená v tomto článku odpovídají přechodným ustanovením čl. 94 odst. 1, 3, 4, 6 a 7 nařízení (EHS) č. 1408/71, jakož i čl. 87 odst. 1, 3, 4, 6 a 7 nařízení (ES) č. 883/2004.

Článek 13

Tento článek vyjasňuje právní status příloh přiloženého rozhodnutí a postupy pro jejich změny.

Článek 14

Tento článek stanoví postup pro to, aby byla přijata všechna nezbytná opatření pro provádění přiloženého rozhodnutí.

Článek 15

Tento článek upřesňuje datum vstupu přiloženého rozhodnutí v platnost.

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má Společenství zaujmout v Radě přidružení zřízené Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, pokud jde o přijetí opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 310 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem poslední větou a druhým pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise⁵,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 67 Evropsko-středomořské dohody zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé stanoví, že Rada přidružení přijme opatření pro uplatňování zásad koordinace systémů sociálního zabezpečení, stanovených v článku 65 této dohody, před uplynutím prvního roku ode dne vstupu této dohody v platnost.
- (2) Cíl 29 druhá odrážka akčního plánu EU-Tunisko, který byl přijat Radou přidružení v souvislosti s evropskou politikou sousedství dne 4. července 2005, požaduje, aby Rada přidružení přijala rozhodnutí pro provádění článku 65 uvedené dohody,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Postoj Společenství v Radě přidružení zřízené Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, pokud jde o provádění článku 67 dohody, bude založen na návrhu rozhodnutí Rady přidružení přiloženém k tomuto rozhodnutí.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*

⁵ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

PŘÍLOHA

PŘIDRUŽENÍ MEZI
EVROPSKOU UNIÍ
A TUNISKOU REPUBLIKOU

- Rada přidružení-

ROZHODNUTÍ č. ... /.... RADY PŘIDRUŽENÍ

zřízené Evropsko-středomořskou dohodou zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé

ze dne [...],

pokud jde o opatření pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení, která jsou obsažena v Evropsko-středomořské dohodě

RADA PŘIDRUŽENÍ,

s ohledem na Evropsko-středomořskou dohodu, zakládající přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé, a zejména na článek 67 uvedené dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Články 65–68 uvedené dohody obsahují ustanovení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení Tuniska a členských států. Článek 65 stanoví zásady pro takovou koordinaci.
- (2) Článek 67 uvedené dohody také stanoví, že rozhodnutí Rady přidružení zajistí uplatňování zásad obsažených v článku 65 před uplynutím prvního roku ode dne vstupu této dohody v platnost.
- (3) Cíl 29 druhá odrážka akčního plánu EU–Tunisko, který byl přijat Radou přidružení v souvislosti s evropskou politikou sousedství dne 4. července 2005, požaduje, aby Rada přidružení přijala rozhodnutí pro provádění článku 65 uvedené dohody.
- (4) Při provádění tohoto rozhodnutí je právo tuniských pracovníků na rodinné dávky podmíněno požadavkem, aby jejich rodinní příslušníci oprávněně pobývali s dotčeným pracovníkem v členském státě, kde je tento pracovník zaměstnán. Rozhodnutí nezakládá jakýkoliv nárok na rodinné dávky, pokud jde o rodinné příslušníky, kteří pobývají v jiném státě, např. Tunisku.
- (5) V současné době rozšířilo nařízení Rady (ES) č. 859/2003 působnost ustanovení nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato ustanovení dosud nevztahovala pouze z důvodu jejich státní příslušnosti. Toto nařízení je založeno na hlavě IV Smlouvy o ES. V souladu s články 1 a 2 protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastnilo přijímání nařízení (ES) č. 859/2003, a proto pro ně není závazné ani se na ně nevztahuje. Je tedy nezbytné stanovit zvláštní ustanovení, pokud jde o Dánsko, týkající se těch zásad obsažených v článku 65 uvedené dohody, které jsou již zahrnuty v uvedeném nařízení.
- (6) V zájmu snadnějšího provádění pravidel koordinace může být nutné stanovit zvláštní ustanovení, která odpovídají charakteru tuniských vnitrostátních předpisů..

- (7) Tímto rozhodnutím nebudou dotčena práva a povinnosti vyplývající z dvoustranných dohod mezi členskými státy a Tuniskem, což poskytuje výhody, pokud jde o sociální zabezpečení.
- (8) V zájmu zajištění hladkého průběhu koordinace systémů sociálního zabezpečení v členských státech a Tunisku je nezbytné zavést zvláštní opatření týkající se spolupráce mezi členskými státy a Tuniskem, jakož i mezi dotčenými osobami a institucemi příslušného státu.
- (9) Měla by být přijata přechodná ustanovení k ochraně osob, na které se vztahuje toto rozhodnutí, a zajistit, aby tyto osoby nepozbyly práv v důsledku jeho vstupu v platnost,

ROZHODLA TAKTO:

ČÁST I OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Definice

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se:
 - a) „dohodou“ rozumí Evropsko-středomořská dohoda zakládající přidružení mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Tuniskou republikou na straně druhé;
 - b) „nařízením“ rozumí nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství, jak je uplatňováno v členských státech Evropského společenství;
 - c) „prováděcím nařízením“ rozumí nařízení Rady (EHS) č. 574/72, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství;
 - d) „členským státem“ rozumí jeden z členských států Společenství;
 - e) „pracovníkem“ rozumí
 - i) pro účely právních předpisů členského státu, zaměstnaná osoba ve smyslu čl. 1 písm. a) nařízení,
 - ii) pro účely tuniských právních předpisů, zaměstnaná osoba ve smyslu těchto právních předpisů;
 - f) „rodinným příslušníkem“ rozumí
 - i) pro účely právních předpisů členského státu, rodinný příslušník ve smyslu čl. 1 písm. f) nařízení;
 - ii) pro účely tuniských právních předpisů, rodinný příslušník ve smyslu těchto právních předpisů;

- g) „právními předpisy“ rozumí
- i) co se týče členského státu, právní předpisy ve smyslu čl. 1 písm. j) nařízení;
 - ii) co se týče Tuniska, příslušné právní předpisy používané v Tunisku, vztahující se k oblastem sociálního zabezpečení a týkající se starobních a pozůstalostních důchodů, dávek při pracovních úrazech a nemocech z povolání nebo s nimi související invalidity a rodinných dávek;
- h) „dávkami“ rozumí
- i) co se týče členských států:
 - starobní nebo pozůstalostní důchody,
 - dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání, nebo
 - dávky v invaliditě v důsledku pracovních úrazů a nemocí z povolání, ve smyslu nařízení, s výjimkou zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek stanovených v příloze IIa nařízení;
 - ii) co se týče Tuniska, odpovídající dávky poskytované podle izraelských právních předpisů, s výjimkou zvláštních nepříspěvkových peněžitých dávek stanovených v příloze I tohoto rozhodnutí;
- i) „rodinnými dávkami“ rozumí
- i) co se týče členských států, rodinné dávky ve smyslu čl. 1 písm. u) bodu i) nařízení;
 - ii) co se týče Tuniska, rodinné dávky ve smyslu tuniských právních předpisů.
2. Ostatní pojmy použité v tomto rozhodnutí mají význam, který je jim přidělen v nařízení a v prováděcím nařízení.

Článek 2

Osobní oblast působnosti

Toto rozhodnutí se použije na:

- a) pracovníky, kteří jsou tuniskými státními příslušníky a kteří jsou nebo byli legálně zaměstnáni na území členského státu a kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům jednoho nebo více členských států, a jejich pozůstalé,
- b) rodinné příslušníky pracovníků podle písm. a) za předpokladu, že s dotčeným pracovníkem oprávněně pobývají v příslušném členském státě, kde je pracovník zaměstnán,
- c) pracovníky, kteří jsou státními příslušníky členského státu a kteří jsou nebo byli legálně zaměstnáni na území Tuniska a kteří podléhají nebo podléhali tuniským právním předpisům, a jejich pozůstalé, a
- d) rodinné příslušníky pracovníků podle písm. c) za předpokladu, že s dotčeným pracovníkem v Tunisku oprávněně pobývají.

ČÁST II

VZTAHY MEZI ČLENSKÝMI STÁTY A TUNISKEM

Článek 3

Věcná oblast působnosti

Část II tohoto rozhodnutí se použije na všechny právní předpisy členských států a Tuniska, týkající se následujících oblastí sociálního zabezpečení:

- (a) dávky ve stáří;
- (b) dávky pozůstalým;
- (c) dávky při pracovních úrazech a nemocech z povolání;
- (d) dávky v invaliditě v důsledku pracovních úrazů a nemocí z povolání;
- (e) rodinné dávky.

Článek 4

Zrušení ustanovení o bydlišti

Dávky ve smyslu čl. 1 písm. h) nepodléhají žádnému snížení, úpravám, pozastavení, odnětí nebo konfiskaci z důvodu, že příjemce pobývá

- i) pro účely dávek podle tuniských právních předpisů na území členského státu, nebo
- ii) pro účely dávek podle právních předpisů členského státu na území Tuniska.

Článek 5

Rodinné dávky

Pracovníci uvedení v čl. 2 písm. c) obdrží podle právních předpisů Tuniska rodinné dávky pro své rodinné příslušníky uvedené v čl. 2 písm. d) stejným způsobem jako státní příslušníci Tuniska.

ČÁST III

PROVÁDĚNÍ USTANOVENÍ O SOCIÁLNÍM ZABEZPEČENÍ, POKUD JDE O DÁNSKO

Článek 6

Obecné ustanovení

Pro účely provádění čl. 65 odst. 2 a 3 dohody Dánsko v nezbytné míře použije na osoby uvedené v čl. 2 písm. a) příslušná ustanovení nařízení a prováděcího nařízení.

ČÁST IV RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 7

Spolupráce

1. Členské státy a Tunisko si vzájemně sdělí všechny informace týkající se:
 - a) opatření přijatých k provádění tohoto rozhodnutí v souladu s postupem stanoveným v článku 14;
 - b) změn jejich právních předpisů, které by mohly mít vliv na provádění tohoto rozhodnutí.
2. Pro účely tohoto rozhodnutí se orgány a instituce členských států a Tuniska podporují a postupují, jako by šlo o provádění jejich vlastních právních předpisů. Vzájemná správní pomoc zmíněných orgánů a institucí je v zásadě bezplatná. Příslušné orgány členských států a Tuniska se však mohou dohodnout na náhradě některých nákladů.
3. Orgány a instituce členských států a Tuniska mohou za účelem provádění tohoto rozhodnutí komunikovat přímo mezi sebou a s dotýcnými osobami a jejich zástupci.
4. Instituce a osoby, na které se vztahuje toto rozhodnutí, mají povinnost se vzájemně informovat a spolupracovat za účelem řádného provádění tohoto rozhodnutí.
5. Dotčené osoby musí neprodleně informovat instituce příslušného členského státu nebo Tuniska, pokud je příslušným státem, a členského státu bydliště nebo Tuniska, pokud je jejich státem bydliště, o jakýchkoliv změnách v osobní či rodinné situaci, které se dotýkají jejich práva na dávky podle tohoto rozhodnutí.
6. Nesplnění povinnosti poskytovat informace uvedené v odstavci 5 může mít za následek použití přiměřených opatření podle vnitrostátních právních předpisů. Tato opatření jsou však rovnocenná opatřením použitelným v obdobných situacích podle vnitrostátních právních předpisů a nesmějí v praxi znemožňovat či nadměrně ztěžovat žadatelům výkon práv přiznaných tímto rozhodnutím.

Článek 8

Správní kontroly a lékařské prohlídky

1. Jestliže osoba, na niž se vztahuje toto rozhodnutí, která je příjemcem dávek uvedených v čl. 1 písm. h), pobývá nebo má bydliště
 - i) pro účely dávek podle tuniských právních předpisů na území členského státu, nebo
 - ii) pro účely dávek podle právních předpisů členského státu na území Tuniska,provádí správní kontroly a lékařské prohlídky na žádost instituce zodpovědné za platbu orgán místa pobytu nebo místa bydliště příjemce v souladu s postupy stanovenými právními předpisy uplatňovanými posledně jmenovanou institucí. Instituci zodpovědné za platbu však zůstává zachováno právo zařídit prohlídku příjemce lékařem podle vlastního výběru.
2. Jeden nebo více členských států a Tuniska se mohou dohodnout, poté, co informovaly Radu přidružení, na dalších správních ustanoveních.

Článek 9

Zvláštní ustanovení o používání právních předpisů Tuniska

Zvláštní ustanovení o používání právních předpisů Tuniska mohou, pokud to bude nezbytné, být stanoveny v příloze II.

Článek 10

Příznivější dvoustranné dohody

Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny práva a závazky vyplývající z dvoustranných dohod, které zajišťují příznivější zacházení (s dotčenými osobami).

Článek 11

Dohody doplňující postupy pro provádění tohoto rozhodnutí

Dva nebo více členských států, nebo Tunisko a jeden nebo více členských států mohou v případě potřeby uzavřít dohody určené k doplnění správních postupů pro provádění tohoto rozhodnutí.

ČÁST V

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 12

Přechodná ustanovení

1. Toto rozhodnutí nezakládá žádné nároky za období přede dnem jeho vstupu v platnost.
2. S výhradou odstavce 1 se nárok podle tohoto rozhodnutí nabývá, i když se tento nárok týká pojistné události, ke které došlo před jeho vstupem v platnost.
3. Jakékoli dávky, včetně rodinných dávek, které nebyly přiznány nebo jejichž výplata byla pozastavena z důvodu státní příslušnosti nebo místa bydliště dotčené osoby, jsou na žádost této osoby přiznány nebo obnoveny s účinností od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost za předpokladu, že dříve určené nároky nebyly vyřízeny jednorázovým peněžitým vyrovnáním.
4. Je-li žádost uvedená v odstavci 3 podána do dvou let ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, získávají se nároky nabyté na základě tohoto rozhodnutí uvedeným dnem a proti dotčené osobě nelze uplatnit ustanovení právních předpisů žádného z členských států nebo Tuniska, týkající se propadnutí nebo omezení nároků.
5. Je-li žádost uvedená v odstavci 3 podána po uplynutí dvou let od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost, získávají se nároky, které nepropadly ani nebyly promlčeny, dnem podání žádosti, s výjimkou případů, kdy se použijí příznivější ustanovení právních předpisů kteréhokoli členského státu nebo Tuniska.

Článek 13

Přílohy tohoto rozhodnutí

1. Přílohy k tomuto rozhodnutí tvoří jeho nedílnou součást.
2. Na žádost Tuniska mohou být přílohy pozměněny rozhodnutím Rady přidružení.

Článek 14

Prováděcí opatření

1. Společenství a Tunisko přijmou nezávisle na sobě nezbytná opatření k provádění tohoto rozhodnutí a sdělí je Radě přidružení.
2. Rada přidružení přijme rozhodnutí potvrzující, že byla přijata všechna opatření uvedená v odstavci 1.

Článek 15

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem prvního měsíce po vyhlášení rozhodnutí Rady přidružení uvedeného v čl. 14 odst. 2 v *Úředním věstníku Evropské unie*.

PŘÍLOHA I

Seznam tuniských zvláštních nepřispěvkových peněžitých dávek

...

PŘÍLOHA II

Zvláštní ustanovení o používání právních předpisů Tuniska

...